

КУМОВИ

Разиграни и голи и боси,
волесмо се ко два млађа брата,
трчкарасмо по трави и роси,
играсмо се и жмурке и рата.

Нераздвојни скоро сваког сата,
одрасмасмо ко у једној кући,
правили смо топове од блата,
делили погачу, и кромпирић врући.

Мале тајне заједнички крисмо,
симпатије и пољупце прве,
свађали се скоро никад нисмо,
такмичили ко се боље рве.

Први разред и азбучна слова,
научисмо из истог буквара,
ципелице и оделца нова,
обукосмо не би дражег дара.

Момковасмо, радости делисмо,
излазисмо скупа на игранке,
животу се младом веселисмо,
проводисмо најсрећније данке.

Дође време кумство обновисмо,
очеви нам кумство започеше,
ми га Божијом вољом поновисмо,
да нам буде ко што прије беше.

Угљеша Слијепчевић

